

COMUNICAT

Octubre del 2023

cercleisabeldevillena@gmail.com

En relació al manifest “Propostes per a una nova política lingüística” del Cercle Isabel de Villena, publicat a finals de juliol, volem aclarir i puntualitzar el següent:

1. El Cercle Isabel de Villena és una associació de persones compromeses per la recuperació de la llengua valenciana, inscrita en el Registre d'Associacions de la Comunitat Valenciana en agost del 2017. La nostra via és la del consens i la concòrdia entre els valencians que s'estimen la seua llengua, sense més. En tot cas, els components del Cercle Isabel de Villena ens considerem seguidors del llegat de la Renaixença, de les Normes de Castelló i dels seus firmants, de la *Gramàtica valenciana* de Sanchis Guarner, de l'obra de Josep Giner i de Ferrer Pastor, de l'aperturisme lingüístic de l'AVL i de les seues aportacions a la normativa, tant del lèxic genuí i usual com de neologismes enriquidors de la llengua. La dita tercera via en la qüestió del model lingüístic va aparéixer cap finals dels anys 80 amb la finalitat de cohesionar les diferents sensibilitats de la societat valenciana al voltant de la seua llengua i la seua identitat —que ha de ser necessàriament plural i oberta—, i de traure el valencià de les

lluites ideològiques. Tots estos objectius s'assoliren, en bona part, en crear-se l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, fruit del consens demanat, entre altres, pels components d'eixe corrent, algú dels quals forma part de la nostra associació.

2. Des de la data de registre del CIV, i abans individualment, hem anat fent propostes, escrits, articles i al·legacions en la línia de les “Propostes per a una nova política lingüística”. Ho hem fet i ho farem aixina independentment del partit o partits que conformen el Govern valencià. Creem que la defensa d'un model lingüístic fidel al valencià històric i actual (model que reflectix en molt bona part els dictàmens de l'AVL) ha de ser constant, i no pot dependre de l'agenda política dels partits (o d'alguns sectors) que ocupen els diferents governs de la Generalitat.

3. Atés el descens en la transmissió generacional del valencià i en el seu ús social i en els àmbits polítics i administratius valencians, considerem que és necessari consensuar un nou pacte pel valencià entre tots els grups components de les Corts valencianes (o l'àmplia majoria) i altres entitats representatives.

4. Considerem que la constitució de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua va ser un encert, ja que calia eliminar, o almenys intentar-ho, l'antagonisme ideològic associat a la llengua valenciana i als dos models lingüístics oposats sorgits, respectivament, a mitjan del segle XX i a finals d'este. En una situació de competència desigual entre el valencià i el castellà, eixe antagonisme només contribuïx a la desafecció pel valencià.

5. Creem que el sistema actual d'elecció dels acadèmics de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, per cooptació, no és el millor sistema possible per a elegir els acadèmics i acadèmiques. En primer lloc perquè el sistema de cooptació és arcaic, gremialiste, no és democràtic ni representatiu del Poble Valencià i no garantix el pluralisme. I donades les diferents sensibilitats lingüístiques sobre la llengua valenciana, és més clar i transparent que els acadèmics i acadèmiques siguen elegits per diversos organismes de la Generalitat (Corts Valencianes, Consell Valencià de Cultura, Acadèmia Valenciana de la Llengua).

6. Cal rectificar els *Criteris lingüístics de l'Administració de la Generalitat* donant prioritat al lèxic i a les formes i expressions genuïnes i vives i admetent neologismes i préstecs necessaris, en la línia dels acords i documents normatius de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua.

7. La normativa de la nostra llengua ha sigut —i és encara— massa complexa, plena de dificultats innecessàries, poc pràctica i gens funcional per a una normalització lingüística en un context desfavorable i desproveït dels principals elements normalitzadors i sustentadors d'una llengua, com són els poders polític, econòmic, eclesiàstic, militar, etc. I no s'hi val argumentar que altres llengües ben potents tenen ortografies o gramàtiques igual o més complexes, perquè eixos idiomes no tenen la barrera afegida de la minorització i de la “innecessarietat”. És, díem, una normativa només per a especialistes. A més, l'ensenyament d'esta normativa enrevessada, que a sovint es planteja com la correcció d'una llengua viva considerada corrupta, lleva importants recursos de temps i esforç a mestres i alumnes que s'haurien de destinar a l'aprenentatge real de l'idioma.

Proposem una reforma normativa que done pas a un model lingüístic assimilable i practicable a l'abast d'un usuari mitjà; i que no cree rebuig en la població valencianoparlant.

No és una bona estratègia tractar de normalitzar una llengua minoritzada amb un model i una normativa percebuts com a molt més difícils que l'idioma que la minoritza.

8. La normativa que tenim contribuïx, entre altres causes, al baixíssim ús del valencià en els àmbits oficials en general (administratiu, judicial, notarial, de les oposicions, etc.) i quan la tria d'idioma escrit és optatiu.

9. Calen canvis legals (de caire constitucional o d'alt rang, amb modificacions estatutàries) sobre l'obligatorietat de conéixer el valencià en la Comunitat Valenciana i una llei de convivència de llengües. Cal potenciar i omplir de contingut el Consell de Llengües Oficials estatal i el Consell Social de les Llengües valencià.

10. Cal establir de manera permanent els servicis de formació del coneixement de valencià en totes les administracions presents en la Comunitat Valenciana.

11. Pel que fa a l'acusació que les propostes del Cercle Isabel de Villena suposen una "vulgarització" del valencià, creem que prové de persones amb una visió elitista de la llengua. A més, tal com queda dit en el document "Propostes per a una nova política lingüística" i en este mateix comunicat, el nostre patró lingüístic és el que s'inferix dels nostres texts, dels documents de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, de la *Gramàtica Valenciana* anomenada i l'obra dels escriptors i lingüistes citats i altres actuals i de les característiques generals de la modalitat valenciana. Considerar que eixe valencià és vulgar és com atribuir vulgaritat al valencià mateix.